

La plaga de la pornografia

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa un parell de setmanes es feia públic un estudi de l'organització "Save de Children" sobre el consum de pornografia entre els adolescents. Els mitjans de comunicació en varen fer una notícia breu remarcant les dades més impactants: el 86% dels nois adolescents han vist alguna vegada pornografia (el 36% de les noies); la mitjana d'edat d'accés a la pornografia és els 12 anys i ho han fet a través dels dispositius electrònics dels amics; el 79% dels nois que n'han vist alguna vegada n'han consumit en el darrer mes; quasi la meitat reconeixen que la pornografia ha influït en les seves relacions sexuals; també la meitat dels nois (un 36,7% de noies) han imitat escenes sexuals que han visionat; etc...

No puc recomanar la lectura d'aquest estudi perquè: comparteix i propugna la ideologia de gènere; sobrevalora la realitat LGTBI; no entra en les causes del problema; llurs propostes em semblen poc útils o malmenades.

M'ha preocupat, i tristament no m'ha sorprès, l'absència d'articles d'opinió sobre el tema arran de la publicació de l'estudi. Se'ns presenten les dades d'una gravíssima problemàtica afectivo-sexual dels adolescents i ningú s'alarma i ningú gosa demanar actuacions per a corregir-ho. Ningú es pregunta com pot ser que els menors tinguin accés lliure a la pornografia a través d'internet. Ningú reflexiona públicament sobre les ferides afectives que estan a la base del consum pornogràfic. L'estudi "gosa" proposar que la Generalitat insti al "Govern estatal [...] que s'estableixi una col·laboració entre l'Administració i les plataformes d'internet per implementar mecanismes de regulació de l'accés a contingut pornogràfic, que assegurí que menors d'edat no acce-

deixin a la pornografia". Què lluny de la valentia de Marc Masip, expert en addiccions a la tecnologia, a la contra de La Vanguardia de fa quasi dos anys, quan proposava: "aprovar una llei que marqui l'edat de tenir mòbil, com en el consum d'alcohol o del tabac; prohibir-ne l'ús a les escoles, educar en el bon ús de les noves tecnologies, prohibir la publicitat d'apostes i valorar les relacions interpersonals".

Socialment estem anys llum de plantejar-nos la necessitat de valorar la virginitat, la puresa, el pudor, la fidelitat, el matrimoni, la família, la vida dels no-nats. Com pot ser que ningú mediàticament rellevant no proposi això als infants i als joves? No serà que l'addicció a la pornografia és tan general que ningú vol fer l'hipòcrita denunciant el que consumeix? No serà que per tal de justificar el consum haguem optat com a societat per banalitzar el problema o simplement per ocultar-lo?

La pornografia és l'esclavitud més general de la nostra societat, gairebé sempre associada a l'onanisme, evidentment. Els seus efectes nocius sobre la vida espiritual i sobre les relacions interpersonals és molt gran. I mentre hi ha centres de tractament de tota mena d'addiccions, ningú sap com ajudar a qui vol deixar el consum de la pornografia.

Com sempre que parlo d'un greu problema social, miro d'oferir una ajuda. No es tracta d'una ajuda terapèutica sinó espiritual. Només serveix per als qui creuen que el Senyor pot guarir. Només és possible si s'està disposat a reconèixer el problema i a permetre que el Senyor entri en aquella dimensió de la pròpia vida.

